

Kære Børne- og Socialudvalg

Jeg ved, at I blandt meget andet knokler med at lave det helt rigtige system for børn i skilsmisse. Og I ved, at det er de allermest udsatte børn i den sammenhæng, der er mit hjerteblod – både fordi jeg selv har været igennem hele møllen, men også fordi jeg oplever, at der er mange børn, der er i klemme i systemet, som det er i dag.

Jeg har skrevet mange linjer om emnet, både i debatindlæg og i breve til jer, og om ikke længe kommer min bog "far i klemme" på hylderne i boghandelen.

Bogen tager udgangspunkt i "Bruno-sagen", som Herning Folkeblad døbte den i 2007, og beskriver rejsen gennem et meget fragmenteret og indviklet skilsmisseytem.

Jeg støtter jeres arbejde for at lave et enkelt og gennemskueligt system, og arbejdet for en god screening af sagerne, samt ikke mindst inddelingen i grøn, gul og rød – så der kommer tre spor.

Jeg håber det bedste – for børnene.

"Bruno-sagen", som Herning Folkeblad kaldte den i 2007 handlede om dengang jeg fik tvangsfjernet mine to børn af Herning Kommune på forkert grundlag. Sagen fyldte meget i specielt HF det år, og endte med, at børnene kom hjem igen.

Men hvad offentligheden ikke vidste var, at sagen blot var et symptom på et skilsmisseytem, der haltede og stadig halter. Jeg har gennem de sidste par år arbejdet både politisk og via debatindlæg i den skrevne presse på at få skabt et system, der for det første undersøger sagerne ordenligt og for det andet har barnets ret til trivsel som fokus, i stedet for, som nu, forældrenes rettigheder.

Specielt angriber jeg den kønsfiksering, der har været grundlaget for både lovgivning og praksis på området. Specielt Foreningen Far har kørt på denne kønsfiksering - hvilket har gjort skade på specielt voldsramte kvinder og børn, og samtidig voldsramte mænd. Den forening er jeg på ingen måde fan af.

Den 30/12 bragte Herning folkeblad en større artikel om mit ærinde - også i forbindelse med min kommende bog "Far i klemme", som bliver udgivet på forlaget PowerPress (Powerkvinderne).

Det er for mig interessant, at når jeg har skrevet mange debatindlæg, hvor jeg giver udtryk for, at voldsramte børn skal beskyttes imod den forælder, der udøver vold og at voldsramte (m/k) ligeledes skal beskyttes af det samlede system imod deres krænker, så får jeg opbakning fra kvindebevægelsen og feministerne, mens Foreningen Far hader mig som pesten.

Du/I kan læse Herning Folkeblads artikel her:

[Sagen uden ende: Fik tvangsfjernet børnene på forkert grundlag | aoh.dk](#)

Venlig hilsen

Bruno Skibbild, Herning